

Przemoc w związkach lesbijskich

22 marca 2025

Według danych szwedzkiej policji 1/3 wszystkich przypadków „przemocy w rodzinie” dotyczy związków lesbijek. Tego typu relacje to w zaokrągleniu 1% wszystkich związków, a w regionach ekstremalnych maksymalnie do 2,5%. W związkach osób tej samej płci do agresji dochodzi dwukrotnie częściej niż w związkach heteroseksualnych. Potwierdzają to liczne badania.

Wniosek ten został wyciągnięty przez autorów badań zamówionych przez rząd Kanady. W raporcie przeczytać można, że „akty przemocy występowały dwa razy częściej wśród par homoseksualnych niż wśród par heteroseksualnych”. American College of Pediatricians, opierając się na kilku badaniach, stwierdza, że przemoc wśród związków jednopłciowych występuje dwa lub nawet trzy razy częściej niż wśród małżeństw heteroseksualnych. „Homoseksualne związki są znacząco bardziej podatne na rozpad niż małżeństwa heteroseksualne, gdyż przeciętny związek osób tej samej płci trwa tylko od dwóch do trzech lat” – zauważają lekarze.

W 2000 roku „New York Times” w artykule zatytułowanym: „Koniec milczenia o przemocy w relacjach gejowskich” cytuje niektóre informacje, według których statystyki przemocy domowej mogą być wyraźnie zaniżana w przypadku społeczności homoseksualnej. „Kwestia przemocy domowej wśród gejów była owiana aż dotąd złą milczenia. Przez lata homoseksualni mężczyźni próbowali zachować milczenie o tym problemie”, twierdzi Dave Shannon, koordynator programu uzdrowienia po przemocy w Fenway Community Health prowadzący swe terapie w klinice leczenia homoseksualistów w Boston.

Family Research Institute polegając na danych z Biura Statystyk Stanów Zjednoczonych i danych z Center of Disease

Control stwierdza, że: żonaci mężczyźni, którzy nie są w separacji, są przynajmniej o 25 razy mniej narażeni na przemoc domową niż homoseksualni mężczyźni w stałych związkach. Nawet jeśli weźmiemy pod uwagę wszystkich żonatych i żyjących w separacji mężów, zagrożenie przemocą domową wśród par homoseksualnych jest nadal przynajmniej 18 razy większe.

Badanie zaprezentowane na łamach „Journal of Interpersonal Violence” podejmowało problem konfliktu i przemocy wśród związków homoseksualnych kobiet. Badacze odkryli, że 90 procent badanych lesbijek były odbiorcami jednego lub więcej aktów werbalnej agresji od ich partnerek, a 31 procent z nich doświadczyły jednego lub więcej incydentów przemocy fizycznej. Badanie przeprowadzone w 1985 roku na 1109 lesbijkach przez Gwat Yong Lie i Sabine Gentlewarrier pokazało, że ponad połowa respondentek była maltretowana przez swoją partnerkę.

Jak pokazują norweskie badania prowadzone na szeroką skalę, największe prawdopodobieństwo rozwodu występuje w związkach lesbijskich. Tego rodzaju „małżeństwa” rozpadają się częściej niż pary gejowskie czy heteroseksualne. Według badań, w perspektywie czasowej od 2003 do 2018 roku 59,1 procent małżeństw między kobietami zakończyło się rozwodem. Informują o tym skandynawskie tytuły prasowe Aftenposten i Dagen. Ryzyko rozpadu jest szczególnie wysokie w ciągu pierwszych pięciu lat trwania związku. Jest ono dwukrotnie wyższe niż w przypadku małżeństw heteroseksualnych. Różnica statystyczna zanika dopiero po 25 latach małżeństwa, jak wynika z badania.

Dla jednopłciowych związków między mężczyznami ryzyko rozwodu wyższe jest o 8 niż wśród par heteroseksualnych w tym samym okresie. Prowadzący badania naukowiec Rune Zahl Olsen nie jest zaskoczony wynikami. Potwierdzają one to, co wiadomo już było wcześniej na podstawie analogicznych badań prowadzonych w innych krajach. Interesującym spostrzeżeniem jest fakt, że większe ryzyko rozwodu występuje wśród par jednopłciowych zamieszkujących na obszarach wiejskich.

Badaniem, zatytułowanym „Same-sex Marriage Over 26 Years: Marriage and Divorce Trends in Rural and Urban Norway” objęte zostało 5 187 par tej samej płci i małżeństw zawartych w latach 1993-2018. Raport amerykańskiej organizacji National Coalition of Anti-Violence Programs (1998) opracowany po dziesięciu latach badań prowadzonych w dziesięciu miastach USA, dowodzi, że przemoc domowa może występować nawet w 1/3 związków homoseksualnych. Badania dotyczące lesbijek (Lockhart i in., 1994) wykazały, że osoba stosująca przemoc jest w związku stroną aktywniejszą, podejmującą decyzje i korzystającą z niego w większym stopniu. Natomiast osoba doznająca przemocy częściej zajmuje się pracami gospodarskimi, ale ma wyższy status społeczny i ekonomiczny niż sprawca.

Do przemocy domowej dochodzi także wówczas, gdy w opinii sprawcy ofiara charakteryzuje się wyższą inteligencją. Badanie z 2023 roku – „Minority Stress and Mental Health Outcomes in Lesbian Women” (Psychology of Sexual Orientation and Gender Diversity) Badanie przeprowadzone w 2023 roku w USA przez Amerykańskie Towarzystwo Psychologiczne przeanalizowało wpływ stresu mniejszościowego (minority stress) na zdrowie psychiczne lesbijek. Wyniki pokazały, że lesbijki doświadczają wyższego poziomu lęku (o 50% więcej niż kobiety heteroseksualne) i depresji (o 30% więcej). Badanie wykorzystało dane z ponad 1000 kobiet.

Badanie z 2022 roku – Williams Institute (UCLA) Raport Williams Institute z 2022 roku dotyczący zdrowia osób LGBT+ w USA wykazał, że lesbijki mają wyższe ryzyko otyłości (35% w porównaniu do 25% u kobiet heteroseksualnych) i związanych z nią chorób, takich jak cukrzyca typu 2 i choroby sercowo-naczyniowe. Lesbijki w pełni świadomie rzadziej korzystają z rutynowych badań profilaktycznych, takich jak mammografia. Może dlatego, że sprawiłoby to, że zaczęłyby się czuć kobieco?

Jesteśmy świadkami powolnego powrotu bezstronności nauki w dziedzinie rozwojowej, związków homoseksualnych oraz ich wpływu na zdrowie i na dzieci. Poziom wiedzy, szczególnie

wśród młodych osób, jest w tym temacie niewystarczający, co pokazała ostatnia konfrontacja Grzegorza Brauna z młodą dziewczyną, z którą dyskutował na tematy związane z LGBT.

Autorstwo: PW

Na podstawie: „New York Times”

Źródło: NCzas.info